

Những Người “Không Thích Chuyện Chính Trị” là Ai?

Huỳnh Quốc Bình

... Chẳng lẽ họ sợ kêu gọi cầu nguyện cho đất nước Việt Nam rồi mắc tội “dính dấp đến chính trị” chẳng? Hay cầu nguyện cho Việt nam rồi ngại ma quỷ nó buồn và VC không vui?...
Hãy mạnh dạn tố cáo những tên VC nằm vùng đang đội lốt tu sĩ chân chính, ra khỏi những nơi thiêng liêng của các tôn giáo.

Trước ngày 30-4-75 có những thành phần thường tuyên bố là không thích chuyện chính trị, hay chủ trương không muốn dính dấp đến chính trị, hoặc ghét, không muốn nghe người khác nói “chuyện chính trị”... Nhưng rồi cũng chính những người đó đã nhanh chân dẫn “bầu đoàn thể tử” lên phi cơ, xuống tàu để chạy trốn VC, theo kiểu bỏ cửa chạy lấy người, khi chúng cưỡng chiếm miền Nam.

Hình: Xuống tàu chạy trốn VC - Hình Lên phi cơ lánh nạn VC- Bỏ cửa chạy lấy người

Những năm kế tiếp và cho đến nay, không ít người từng “ghét chuyện chính trị” đã lần lượt bỏ nước ra đi tìm tự do tại hải ngoại, bằng đủ mọi phương tiện hay “diện” rất ư là “chính trị”. Để đạt được mục đích của mình, nhiều người đã từng “không thích chính trị” nay lại bắt chước chuyện hợp pháp hay gian dối, trong sáng hay mờ ám, thiêng liêng hay hoàn toàn xác thật.... Miễn làm sao họ được định cư tại các quốc gia tự do.

Trong thời điểm “Tháng Tư Đen”, có người tìm cách thoát thân bằng tất cả mọi mảnh khoe và thủ đoạn. Có người cả gan chiếm các phương tiện tối quan trọng của Quốc Gia, cướp cả máy bay của chính phủ mà mình có bổn phận bảo vệ, để đưa cả gia đình mình ra ngoại quốc, trước khi ông Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng VC. Sau khi đến vùng đất tự do thì họ lại tiếp tục cho rằng “gia đình tôi là đạo Tin Lành, không thích chuyện chính trị”. Họ còn viết hồi ký để “tạ ơn Chúa” về thành tích “cướp đoạt” đó của thân nhân họ. Nếu có ai nêu thắc mắc, họ lại tỏ thái độ ban đầu, là “không muốn nghe chuyện chính trị”.

Giặc hung tàn đến, ai có phương tiện hay điều kiện và muốn bỏ chạy thì cứ chạy. Ngay cả những người bỏ lại sau lưng những trách nhiệm nặng nề để chạy giặc đi nữa, người ta cũng thông cảm và ít ai nhớ lên án hay trách móc. Người ta chỉ khinh bỉ những kẻ nói theo kiểu lấy được, nói với giọng điệu thiêng liêng nửa vờ, hoặc nói cho sướng miệng bằng tâm địa hẹp hòi, ích kỷ của mình. Nói chung, nhiều người đã ngụy biện để bào chữa cho các hành động rất xác thật của họ trong lần chạy giặc đó và mãi đến sau này, chứ họ chẳng “thiên liêng” gì ráo.

Đầu Thập Niên 80, khi VC bắt đầu mở cửa để chiêu dụ những “khúc ruột xa nghìn dặm” trở về thăm quê nhà. Ai cũng biết VC chẳng tốt lành gì cả, mà chúng chỉ muốn bòn rút ngoại tệ từ những kẻ mơ hồ về những gian manh và thủ đoạn của chúng. Thời điểm đó người ta thấy gì? Người ta thấy những người “không thích chuyện chính trị” năm xưa, đã hối hả trở về Việt Nam, bằng tất cả mọi lý do mà họ cho là “chính đáng”.

Hình: “Việt kiều”, những khúc ruột xa nghìn dặm của VC, về quê “ăn Tết”

Có những thành phần luôn nói hay giảng thuyết về “tình yêu thương” của Chúa, nhưng lại bưng tai bịt mắt trước nỗi khổ đau và tiếng rên siết của đồng bào vô tội bên quê nhà, ngày đêm bị đảng cướp VC ngược đãi. Thành phần này dễ dàng mình danh kêu gọi mọi người cầu nguyện cho những biến cố thương tâm trên thế giới. Đặc biệt là cho các trận thiên tai tại Mỹ hay các quốc gia tự do, với lời lẽ hết sức “thiêng liêng” và đầy “tình yêu thương” trong đó... Dĩ nhiên, những lời kêu gọi đó không có gì sai quấy, bởi nó đúng với tinh thần yêu thương

mà Chúa dạy hay đúng với ý niệm “ăn cây nào, rào cây nấy”... Nhưng điều người ta thắc mắc là đối với những biến cố trọng đại bên quê nhà... Thí dụ, như VC ngang nhiên cướp của giết người, đào mồ, cướp mả người chết và trấn áp thô bạo những người lên tiếng cáo trách bọn chúng... Hoặc sự tồn vong của cả nước qua “cơn bão hóa chất độc hại” tại Việt Nam, mà bọn Trung cộng công khai đổ xuống đất và biển của các tỉnh miền Trung, khiến cho môi trường sống của con người bị tận diệt, thì họ lại im lặng.

Những người “thiêng liêng” mà tôi vừa nêu, đã tỏ ra bàng quan, như thể mình là dân ở xứ Phi châu hay một vùng nào đó ngoài quả địa cầu, không hơn không kém. Chẳng lẽ họ sợ kêu gọi cầu nguyện cho đất nước Việt Nam rồi mắc tội “dính dấp đến chính trị” chăng? Hay cầu nguyện cho Việt nam rồi ngại ma quỷ nó buồn và VC không vui?

Đối với thành phần chuyên thuyết pháp về “bi, trí, dũng” của Đức Phật, cũng không khác gì. Họ từng có “thành tích” chống đối những khuyết điểm của chính quyền Đệ Nhất và Đệ Nhị Việt Nam Cộng Hòa một cách quyết liệt, theo kiểu một mất một còn... Nhưng ngày nay, đứng trước những tội ác tày trời của VC, nhất là những vụ đàn áp các tôn giáo, trong đó có Phật giáo, thì họ lại im lặng và rất ư là “tử bi hi xả” đối với bọn côn đồ VC.

Hình: VC đàn áp Phật Giáo và phá hủy chùa Liên Trì –

<http://danlambaovn.blogspot.com/2016/09/khang-thu-cua-cac-to-chuc-xa-hoi-dan-su.html>

Hình Linh Mục Nguyễn Văn Lý bị VC bịt miệng trước tòa tại Việt Nam

Sở dĩ có hiện tượng về những người nêu trên cứ tiếp tục tuyên bố mình “không thích chính trị” bởi vì họ biết cách “dựa hơi” Thiên Chúa hay Phật Trời. Làm cái gì có ích lợi cho riêng họ thì họ đem Thiên Chúa hay Trời Phật ra làm “lá chắn” bằng những lời lẽ hết sức “thiêng liêng”. Nếu họ làm điều gì tội lỗi hay sai quấy mà bị người khác biết hay bị người khác bắt quả tang... Thì họ lập tức đổ thừa cho ma quỷ cám dỗ. Kể ra cũng “tội nghiệp” cho ma quỷ. Nói chung, thành phần này chuyên “ép Chúa” và “bắt Phật Trời” dính dấp vào những chuyện “rất người” hay rất xác thịt của họ; và họ sẵn sàng đổ thừa cho ma quỷ để chạy tội như đã nói. Đừng cho rằng tôi mỉa mai. Tôi nói thật đấy.

Hình: Cơ sở Hội Thánh Tin Lành Mennonite tại Quận 2 Sài Gòn bị VC đập phá thành bình địa
Hình và bản tin của BBC: MS Đinh Thiên Tứ và những ông bà nhận mình là “con trời” gồm những kẻ làm chứng dối cho tà quyền VC và đi bằng hai đầu gối với chúng để được hưởng “tư cách pháp nhân” từ bọn con cái ma quỷ.
http://www.bbc.com/vietnamese/vietnam/2013/07/130724_dinh_thien_tu_us_trip

Trong mấy Thập niên qua, không ít người Việt tỵ nạn VC, từng rời bỏ Việt Nam vì không chịu nổi cảnh ngược đãi của VC, nay lại ra vào Việt Nam như đi chợ. Không ít người chấp nhận “ngồi chung bàn, ăn chung mâm” với VC để tìm sự an toàn cho bản thân, hay cho phe nhóm của họ. Điều mà người ta cho là hết sức tàn tệ, là **khi trở ra hải ngoại**, họ không ngại nói những điều có lợi cho VC.

Nhiều người ở vị trí lãnh đạo của các tôn giáo và thành phần được xem là “trí thức” hoặc khoa bảng Việt Nam trong và ngoài nước, lại vô cùng “hiền hòa” hay “hài hòa” trước hành động bán nước cầu vinh của đảng cướp VC. Bọn trung cộng ngang ngược trên đất nước Việt Nam, họ cũng không bận tâm. Nước Việt Nam hiện nay trở thành thùng rác của trung cộng hay của thế giới, họ cũng trơ ra đó. Nhân phẩm của phụ nữ Việt Nam bị bọn VC để mặc đàn ông ngoại quốc xúc phạm trầm trọng, họ cũng giả bộ “không hay”.

Phụ nữ Việt Nam bị xúc phạm – Họ phải cõng trường cho đàn ông ngoại quốc ngắm nhìn trước khi mua về làm nô lệ tình dục

Nước đã mất và nhà sắp tan bởi bàn tay của Trung cộng qua bọn tay sai VC, mà họ vẫn còn mơ ngủ. Nền văn hóa bốn ngàn năm, gồm chữ nghĩa, luân lý, đạo đức của người Việt Nam, bị VC và Trung cộng làm đảo lộn. Mới đây, vụ VC áp đặt một thứ chữ nghĩa kỳ quái trong tiếng Việt và chắc chắn điều này sẽ tận diệt nền văn hóa Việt Nam và những lời hay lẽ phải của các tôn giáo, sẽ trở nên khô hài, tục tĩu... Họ cũng bất chấp.

Điều đáng buồn là ngày nay, có nhiều người (tôi nói nhiều người) phía Thiên Chúa Giáo đã trúng kế ma quỷ, khi lý giải một lẽ đạo không hề có trong Thánh Kinh. Họ kêu gọi con dân Chúa tuân phục một loại “chính quyền” không giống như Kinh Thánh mô tả. **Nói trắng ra là họ suy diễn những điều vô cùng phản Thánh Kinh.** Họ chỉ lấy vài câu Kinh Thánh hợp với quyền lợi và sự khiếp nhược của họ và cho rằng Chúa muốn con dân Ngài “phải tuân phục chính quyền” VC. Họ khuyến cáo mọi người phải nhịn nhục chế độ VC độc tài, nhưng bản thân họ thì thích xả lảng với anh chị em cùng niềm tin vào Thiên Chúa giống như mình, khi có ai chạm đến “nồi cơm” hay “ghế ngồi” của họ. Tôi xin được chứng minh rằng con người phải tuân phục chính quyền như thế nào cho đúng Kinh Thánh? Trong thư của Sứ Đồ Phao-lô gửi cho người Rô-ma, có chép như sau: (Tôi tóm gọn các ý chính)

“Các quan quyền không phải để cho người làm lành sợ, mà để cho người làm dữ sợ... Vì quan quyền là chức việc của Đức Chúa Trời để làm ích cho người... và sợ người mình đáng sợ, kính người mình đáng kính”
(Rô-ma 13:1-4).

Kinh Thánh dạy chúng ta tuân phục nhà cầm quyền “làm ích cho dân” chứ Kinh Thánh không dạy chúng ta tuân phục một đảng cướp. Đảng CSVN là một băng đảng tội ác, chúng đã và đang cướp của giết người tại Việt Nam ngày nay. Cái gọi là “nhà nước XHCN” là tập hợp của một đảng cướp, là phường thảo khấu, là cái đám buôn dân bán nước.

Bọn này hiện nay tiếp nối công việc bán nước hại dân, của Hồ Chí Minh

Đây Là Những Tên Đồ Tể và Bán Nước Cầu Vinh

Con dân Chúa cần cầu nguyện xin Chúa cho mình đủ can đảm đứng lên chấm dứt chế độ này càng sớm càng tốt, thay vì cúi đầu nghe những cấp lãnh đạo hèn nhát, biểu chúng ta tuân phục bọn gian ác. Hãy thẳng thắn cầu xin Chúa những điều chính đáng mà mình ao ước. Xin đừng giống thành phần lãnh đạo bất xứng, không dám cầu nguyện cho quê hương Việt Nam vì sợ “bể nổi cơm” hoặc sợ VC trả thù. Hoặc vì “kẹt phải cầu nguyện” thì lại cầu nguyện theo kiểu sợ ma quỷ nó buồn hay bọn VC nó không vui, như đã nói.

Chúa dạy “hiền” chứ Chúa không dạy “hèn”. Hèn sẽ xuống địa ngục. Theo sách Khải Huyền 21:8. (Những điều sau đây tôi từng bày tỏ trong bức thư không niêm, mà tôi viết gởi cho quý anh chị em Tin Lành và Công Giáo vào tháng 6 năm 2018 vừa qua).

Hiền khác với hèn. Ngày xưa khi tập đoàn lãnh đạo tôn giáo xứ Do Thái, là cái đám mà Chúa Cứu Thế Jesus gọi là bọn giả hình, đã để cho binh lính La-Mã tát vào mặt Ngài, thì Ngài đã nói với chúng rằng: **“Nếu Ta nói sai, hãy chỉ ra chỗ sai của Ta; còn nếu Ta nói đúng, tại sao người đánh Ta?” (Giăng 18:23).**

Chúa Cứu Thế Jesus không im lặng. Trái lại Chúa đã lên tiếng khuyên cáo kẻ ác. Cho nên ai dạy người khác lúc nào cũng im lặng khi bị đàn áp, là dạy theo kiểu phản Thánh Kinh, là hèn, là nhu nhược, chứ không phải tinh thần “nhịn nhục, nhân từ” mà Chúa muốn con người phải tuân thủ.

Chúa Cứu Thế Jesus dạy: **“Đừng chống trả kẻ ác. Nếu ai tát má bên phải, đưa luôn má bên trái cho họ”.** Đây là lời dạy

về thái độ ứng phó khi mình bị người khác vô cớ xúc phạm, lấn lướt, nhưng vì tình yêu thương mình không để tâm trả thù.... Chứ đối với những “cái tát lấy mạng” thì nếu không còn đường để chạy, dứt khoát chúng ta phải chống trả, nếu không muốn nói là “tát lại” để tự vệ. Chúng ta không thể “ngu muội, cúi đầu”, để chọn cái chết, từ “những cái tát lấy mạng” ấy.

Đọc đến đây hẳn quý độc giả đã nhận ra những người không thích chuyện chính trị, là ai rồi, phải không? Nếu quý vị đã biết họ là ai rồi thì chính mình nên chọn cho mình một cách sống, cách yêu nước, cách thương nòi, cách vâng phục chính quyền, cách nghe lời cấp lãnh đạo xứng đáng và cách chống lại những “lãnh tụ” bất xứng. Đặc biệt là biết tẩy chay những kẻ đội lốt tu sĩ trong các tôn giáo, đã và đang tìm cách ép chúng ta yêu “xã hội chủ nghĩa” của bọn VC bán nước, nhất là chúng tìm đủ cách ngăn cản chúng ta yêu nước Việt Nam chúng ta.

Hãy mạnh dạn tố cáo những tên VC nằm vùng đang đội lốt tu sĩ chân chính, ra khỏi những nơi thiêng liêng của các tôn giáo.

Huỳnh Quốc Bình

P.O. Box 20361, Salem, OR 97307. USA

(503) 949-8752

Email: huynhuocbinh@yahoo.com